

Butikkerne, det, der er lagt frem af Handelsvarer, skal lægges til Side, og saa gaar der let en Time, maaske halvanden, saa at disse Folk i Virkeligheden ikke faa fri inden Kl. 8, og hvis de have et Stykke Vej til deres Hjem, vil det vare endnu længere, inden de faa Frihed. Nu er det jo, saa vidt jeg har bragt i Erfaring, saaledes, at der paa Juleaften i Almindelighed er Gudstjeneste Kl. 6, baade ude paa Landet og i Byerne, og det er jo ganske naturligt, at det er indrettet paa den Tid, saa at de, som have været i Kirke, kunne komme hjem til Julenadveren, som er et af de Maaltider, der af Befolkningen anses for at være særlig interessant at komme hjem til. Naar der skal handles til Kl. 6, og der er Gudstjeneste Kl. 6, hvordan i al Verden skulle saa disse Mennesker faa Lejlighed til at komme med til denne Gudstjeneste, som de maaske gerne ville med til. Derfor synes jeg netop, at særlig for de tjenendes Skyld er det i højeste Grad uheldigt, at der skal handles til Kl. 6, ogsaa naar det er en Søndag. Jeg er overbevist, om, at efter at vi have hørt den højtærede Justitsministers Forklaring, vil det ærede Medlem for Kalundborg være enig med mig, da han jo opfattede Forslaget saaledes, at det gik ud paa, at der skal lukkes fra Kl. 9 Formiddag. Jeg vil for mit Vedkommende ønske og haabe, at vi inden dette Lovforslag endelig vedtages, kunne komme til det Resultat, at der, naar den 24de December er en Søndag, skal være lukket fra Kl. 9 Morgen. Det er mit Standpunkt.

Nielsen-Grøn: Da jeg vistnok er den eneste Landborepræsentant, der tillige har Næringsbevis som handlende, vil man maaske ikke forundres over, at jeg tillader mig at tage Ordet i denne Sag, tilmed da jeg, som man ved, har haft en væsentlig Andel i, at vi fik Loven af 1ste April 1891. Jeg har rigtignok haft akkurat den samme Opfattelse som den højtærede Justitsminister, at man ifølge dette Forslag har Ret til at handle fra Kl. 4 til 6, og det bliver ikke alene en Ret for de enkelte, men det bliver nødvendigvis en Pligt for alle handlende. Derfor kunde jeg saa godt slutte mig til de Ord, der faldt fra den sidste ærede Taler og tillige fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) om, at vi skulle lukke helt fra Kl. 9, naar Juleaften falder paa en Søndag. Men det er maaske noget, som adskillige her i København ville finde er en temmelig stor Urimelighed. Jeg tror dog

slet ikke, at der er Spor af Grund til at beklage de handlende her. Jeg gaar nemlig ud fra, at naar ingen har Lov til at handle, saa ere alle nødte til at købe, hvad de skulle have, Lørdag Aften. Jeg kan slet ikke se, at man gør Arbejderne eller nogen anden Uret herved. De fleste have jo faaet deres Ugeløn Lørdag Aften, og maaske man egentlig gør Gavn derved, for saa vidt deraf følger, at de vedkommende ikke kunne blive ved at gaa med Pengene i Lommen til Søndag, men maa gaa hen og købe Lørdag Aften — det vil sikkert for adskillige have stor Betydning. Jeg vil derfor paa det bedste anbefale Forslaget, men med den Motivering, at der ikke maa handles paa denne Søndag om Eftermiddagen mellem Kl. 4 og 6. Men hvis Forslaget skal forstaas paa den Maade, at der skal kunne handles, saa giver jeg de to ærede Medlemmer for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) og Københavns 1ste Valgkreds (Trier) Ret i, at saa er det nødvendigt at lukke op ikke fra 4 til 6, men fra 4 til 7. Men jeg tror, jeg tør sige, at for Provindsboernes, for Landboernes Vedkommende, kan man godt lukke fra Kl. 9, og det kan man vist ogsaa for Københavnerne. Den Klasse Medborgere, som især ville være taknemmelige for, at vi holde lukket fra Kl. 9 er Kommiss'erne, Lærlinge, det er, om jeg saa maa sige, de mindste i Samfundet; de sige især Tak, hvis vi lukke paa en saadan Tid, at de kunne komme til deres kære Juleaften. Jeg vil altsaa anbefale Forslaget, men med den Motivering, at vi ikke lukke op efter Kl. 9 om Søndagen.

A. Christensen: Naar man ellers til dagligdags paa det allerbestemteste modsætter sig stykkevisse Retormer af systematiske Love, synes det mig noget løjerligt, at vi, efter hvad Statistikken viser, en Gang hvert andet Aar kaldes sammen til Møde for at behandle stykkevisse Reforme af vor Helligdagslov. Det er gerne henad Juletid; det viser sig, at denne Juleaften kan komme paa de mærkeligste Tider, snart paa en Lørdag og snart paa en Søndag, og det er noget, som Lovgivningsmagten aldrig havde tænkt sig Muligheden af før netop fjorten Dage eller højst regnet tre Uger, før dette Særsyn sker. Naar saa dette kommer, træde vi sammen og have allesammen en Reformiver efter stykkevis at reformere Helligdagsloven. Jeg er nu ikke saa stærk en Modstander af stykkevisse Reforme som den højtærede Finansminister, og jeg kan derfor godt forstaa, at den højtærede Ju-